

ואני תפילה

יתפלל בנחת ותחנונים ולא יעשה תפילתו כמי שהיה נושא משאוי ומשליכו והולך לו... חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת קודם התפילה כו" (ד' תפילה טז), הרי חסידותם של החסידים הראשונים היתה ששהו שעה שלימה. אבל לשהות מעט לפני ואחרי התפילה היא הלכה לדורות!

כמה זה "מעט"? חמש דקות יהיה הרבה, והשוהה לפני התפילה דקה אחת ממש.

וישב בשקט על מקומו. מרוכז בעצמו ובתפילה שהוא עומד להתפלל. יראה נפלאות איך דקה זו עלולה להשפיע על כל תפילתו.

אנחנו רדופים מאד מקצב החיים המודרניים שהכל צריך להיעשות במהירות.

באוכל ובשיחת רעים אנו מאריכים למדי. אבל בתפילת שחרית אנו לחוצים שכל אחד ממהר לעבודתו. זה בכה וזה בכה. ובקושי רב אנו יכולים להתרגל בתפילה מתונה. ואפילו דקה אחת יקרה לנו. לכן אפילו דקה זו של שהיה לפני התפילה עולה לנו במאמץ ומאבק. אך אין לוותר עליה.

והתפילה עצמה צריכה להיות "בנחת ובתחנונים". גם תלמיד חכם אשר תורתו אומנותו אל יסמוך על תורתו למהר בתפילתו. גם המתפלל בבית הכנסת עם בעלי בתים לא ימהר בתפילתו כדי להגיע עם הציבור לתפילה בלחש.

אלא יתחיל הוא תפילתו קודם התחלת הציבור. ויקדים את עצמו כל כך יעד שיוכל להתפלל בנחת בלי דילוגים ויגיע ביחד עם הציבור לברכת "גאל ישראל".

וייתכן שיהיה מן ההכרח לקום מוקדם. וכדי לקום מוקדם יהיה מן ההכרח לשכב לישון מוקדם. נמצא שההכנה לתפילה מתחילה בערב.

שלא לאחר את זמן השכיבה.

העולם דומה לשעון אדיר. בפנים השעון ישנם הרבה גלגלים המניעים זה את זה עד שמניעים את המחוגים. ויש לשעון קפיץ המניע את כל הגלגלים.

קפיץ זה בעולם היא התפילה! וכיון שבה תלויה חיות אמונתנו. ניתן לנו לפעול ישועות ממש על ידה.

אל תהיה עבודת התפילה קלה בעינינו, לפי מראה עינינו מתנהגים כל עניני העולם על פי סיבה ומסובב -- האדם עני מפני שאינו מוכשר למשהו, הוא חולה בגלל התורשה או וירוס, הוא אינו מצליח בלימודו מפני שאינו בעל כשרון.

והנה אנחנו צריכים לפעול בעצמנו לדעת כי הכל תלוי אך ורק ברצון השם ולא בסיבות גשמיות. הרי כל תפילה מתנגשת עם חוק הברזל של סיבה ומסובב.

ובה אנו צריכים לפרוץ את מושכל-הראשון הזה של הסיבתיות.

ומיד בהתחילנו להתפלל אנו צריכים להתרומם למבט של למעלה-מן-הטבעי זאת היא עבודת התפילה.

ההכנה החיונית לתפילה כראוי

כתב רבינו יונה בספר היראה: "ויבא לבית הכבסת ואומר בכניסתו ואני ברוב חסדך אבא ביתך וכו', וישב במקומו וישב ולא יפתח פיו עד שיששה מעט, וישיב אל לבו לפני מי הוא יושב, ומי שומע דבריו ואז ילבש חרדה ואימה וזיז ורתת, ויפתח, תפילתו על הסדר"

וכך כתב הרמב"ם: "כיצד היא הכוונה? שיפנה את לבו מכל המחשבות ויראה עצמו כאילו הוא עומד לפני השכינה, לפיכך צריך לישב מעט קודם התפילה כדי לכוון את לבו ואחר כך

אנחנו רדופים מאד

מקצב החיים המודרניים
שהכל צריך להיעשות
במהירות.

באוכל ובשיחת רעים אנו
מאריכים למדי. אבל
בתפילת שחרית אנו
לחוצים שכל

אחד ממהר לעבודתו. זה
בכה וזה בכה. ובקושי רב
אנו יכולים להתרגל
בתפילה מתונה..
מה הפתרון?

ובראשם מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א בשיעורו
בלווין: **חובה לכבות את פלפון בכניסה לבית**

הכנסת, ולבית המדרש .

מי שהפלפון שלו מצלצל בזמן לימוד תורה ותפילה גורם:
(1) ביטול תורה של כל יושבי הבית מדרש (ששומעים את
הצלצול והרעש והדיבורים שגורם הפלפון) וידוע חומרת
ביטול תורה.

(2) ביטול תורה לעצמו (ומה שכתוב שאפשר לבטל
במצווה שאי אפשר לעשות על ידי אחרים שהאדם ישאל
את עצמו האם כל צלצול שמתקשרים אליו האם זה
עכשיו חובה או אפשר לדחות לאחר זמן הלימוד)
(3) כל צלצול גורם זלזול בכבוד הבית מדרש שהוא בית
מקדש מעט

(וכידוע דברי גדולי ישראל שחלק מסיבת חורבן של
מקומות וערים במלחמת העולם הוא בגלל זלזול בכבוד
בית ה' וממילא זלזול בכבוד השם)

מצווה לצלם ולהפיץ דף זה
להשיג דף זה בכמויות להפצה 057-3118666

יש לך שאלה בכל נושא בהלכה?
צלצל לבית הוראה כל יום בין השעות 19.00 - 20.30 טל:
035747316

צער ה"חפץ חיים"

בישיבת ראדין היה נהוג שהשמש היה
דופק לפני התפילה להודיע לבחורים
שכבר הגיע זמן התפילה, יום אחד טעה
השמש והקדים לדפוק חמש דקות לפני זמן
תפילת מנחה, ה"חפץ חיים" נחרד מעובדה
זו שנגרם בטעות ביטול תורה לרבים, זמן
רב לאחר מיכן שכבר עברו כמה שנים מאז
שהשמש הלך לעולמו שמעו יום אחד את
ה"חפץ חיים" נאנח ואומר: וי... וי... מי
יודע מה יעשה השמש בבית דין של מעלה
עם אותם החמש דקות שנגרם על ידו
בשוגג ביטול תורה? "ומה נאמר אנו על
ביטול תורה דרבים ובמזיד?"

הרי : **שכיבה בזמן. קימה מוקדמת כדי להתפלל
בנחת. ושהיה לכל הפחות דקה אחת לפני התפילה.**
מלבד שאר ההכנות בעת הקימה -- הן הן ההנהגות
למעשה המחויבות מ"תפילה בנחת". ובהן עלינו
להתלמד. ("עלי שור" - מאת הרב שלמה וולבה)

מתוך הספר של הרב בעל ה"שכט מוסר" עמוד תע"ב

"צריך החזן להתפלל בנחת מילה במילה, ולפי פירוש
המילות, ולא במהירות. ולא ישגיח על אותם קלי
דעת שאומרים לו למהר כדי שלא יאריכו בבית
הכנסת, כי עול בית הכנסת הוא משא כבד עליהם, כי
על ידי זה הוא מקצר בשיבחו של מקום ואינו יכול
להתפלל בכוונה לפי פירוש המילים.

**כי לחזן המתפלל במיתון, בנחת, יהיה לו שכר
הרבה מאוד בעולם הזה, שיאריך ימים בנעימות
ובטוב, ובעולם הבא יזכה לחזות בנועם ה' ולבקר
בהיכלו, מידה כנגד מידה".**

"אותם שליחי ציבור, שלפעמים מדלגים בתפילה או
מתפלל במהירה, או אם מתפללים במרוצה כדי
להספיק לצאת- השליח ציבור נכנס בסוג מונע את
הרבים מלעשות מצוה, והוא הטא רבים נשא, ואף
אם יש אנשים שאומרים לו לדלג או לומר במרוצה,
לא יאבה ולא ישמע אליהם, שדברי הרב ודברי
התלמיד דברי מי שומעין? וטוב איש יכלכל דבריו
במשפט.

וכן על זה הדרך, היושבים בבית התפילה ומראים
עצמם כעייפים וכמשא כבד יכבד עליהם התפילה
וישיבת בית הכנסת ורוצים למהר לצאת ולהמלט
עליהם הכתוב אומר "ולא אותי קראת יעקב, כי יגעת
בי ישראל" (ישעיה מג כב')

המה יזכרו ויבושו כי כל היום עומד בשוק או בקרנות
או לפני ליצנות ואינו עייף, ובשעת התפילה והלימוד
אינו יכול לעמוד."

מתוך דברי הרב אליעזר פאפו זצוק"ל בספרו "יעלזו
חסידים"

מצווה להעיר לחזן שרץ ומחטיא את הציבור

בתפילה ללא כוונה

דבר ההלכה

לפי פסק הרבנים מכל החוגים